

ACC. N:R **M. 10264**: 1-3.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *J. A. Göth*
Härad: *Uppvidinge m. fl.* Adress: *Bruås*
Socken: *Ljösås* " " Berättat av: *Den samma*
Uppteckningsår: *1947* Född år *1869* i *Ljösås socken*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prestav.

s. 1-3.

LmF 60.

Landskap: Småland M. 10264: 1. Upptecknat av: J. A. Häth
Härad: Uppvidinge med flera Adress: Brås
Socken: Sjöra med flera Berättat av: Samlat under ett långt liv
Uppteckningsår: 1947 Född år 1869 i Sjöra socker

Prestaver.

När jag var barn sålades de gamla an ett vid begravningar av det gamla adelsspatet och andra rika ägare av Lidbäckens gård. var det två fina och ordensklädda herrar som gick före. Första gången jag såg Prestaverande var när kyrkoherde Emanuel Berg begravdes 1877. jag var då åtta år. andra gången, när kyrkoherde Karl Fredrik Ferdinand Norlin begravdes 1908. tredje gången när Prästen Nils Anders Danielson begravdes och fjärde gången när kyrkoherde Efraim Lindström begravdes 1945. jag har aldrig sett prestavering här mer än från de presterna. Prestaver var två prester som gick före, i bredd och under hela ceremonien stod de.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

L.

ACC. N:R M. 10264: 2.

Plavarna kallas prestoner och jag har inte hört
sagas annat än "Den och den ska prestasera. Nu är
här ett par prestaver Ca en 130 länga och 5 cm grova
kläddt med något svart lugg och långa band.
Den som ser dem vet jag inte. Jag har inte sett
dem användas vid allmogebegravnings här, men
väl i andra socknar. Jag har läst om många
hundra stämopratakor men aldrig sett några
bertännelser. För gick här alltid två paradklädda
knektar före liket och de stod före när presten och
klockaren mätte likfärden i kyrkporten och under
ceremonien stod de vässer sida om gravsten, vänd mot
presten. Den del socknar har knektarna stolphen, som
var en plankor Ca 20 cm bred och 1.50 lång, målade och
med den dödes bedrifter i prent eller skrivstil

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10264:3.

För bars liket från rita hem av sex män på en
 likbår. Om inte den döde var alltför tung var det
 bara fyra som bar och så byttes de vid och vid rast,
 "punkt-tällen" tag de en ryg. När de kom fram till
 kyrkan sattes leären ned midt för kyrkportarna
 och sedan bars den till gravens med "hängklä". När
 klockorna började ringa samman mittes prästen
 och liktaget i kyrkporten. Dessa bärsed uppkände
 näst innan rekelshifet och nu bärs för det mesta
 liket in i kyrkan och godfästes där af de prestavande
 står var sin sida om kistan hela tiden. När stenen
 ringa klockor, prestoverna är förnämliga släktingar
 eller vännar och i de socknar som stälpen är ved
 bäres den i regel af den dödes bästa vän. Den som
 i släkt, eller vänskap är närmast den döde bär
 vid huvudändan, till venster.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV